

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Κάτω απ' τόν Πενταδάκτυλο
βρίσκεται τὸ χωριό μου,
Κυθρέα ὀνομάζεται
κ' εἶναι τὸ πατρικὸ μου.

Ἦταν τῆς μοίρας του γραφτὸ
νὰ πέσει στὸν Ἀτίλα,
σ' αὐτὸν τὸν βάρβαρο ζυγὸ
σὲ μάχη τυρρανία.

Δίπλα ἀπὸ τὸ σπίτι μας
εἶν' ἡ Ἁγία Ἄννα,
Μὲ τὸ ψηλὸ καμπαναριό,
καὶ τὴ γλυκεῖα καμπάνα.

Ὅλοι μας περιμένοννε
καὶ πάλι νὰ τὴ δοῦμε,
Μέσ τὴν Ἁγία Ἄννα μας
ἐλεύθεροι νὰ μποῦμε.

Ν' ἀκούσουμε νὰ ψάλλουσι
τῆς λευτεριάς τὸν στίχο,
καὶ νὰ κατακρεμμύξουσι
τοῦ βάρβαρου τὸν τοῖχον.

Ἔχε κουράγιο Κύπρος μας
σὰν τὴ δική μας μάνα,
καὶ τῆς ἐλευθερίας σου
θ' ἀκούσεις τὴν καμπάνα.

ΣΑΒΒΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἄναμνήσεις ἀπὸ τὴν Κυθρέα

«ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ»

Δὲν ξεχνῶ τὴν ΚΥΘΡΕΑ
Γιατὶ ἐκεῖ ἔχω ἓνα σπίτι
ἓνα σχολεῖο, μιὰ ἱστορία.

Δὲν ξεχνῶ τὴν Κυθρέα
Γιατὶ ἐκεῖ ἔχω ἀναμνήσεις
ἐκεῖ εἶναι οἱ ἐκκλησιές μας,
οἱ νεκροὶ χωριανοὶ μας,
ἡ Ἱστορία μας.

Δὲν τὰ ξεχνῶ γιατί εἶναι δικά μας
ἀφοῦ εἶναι Ἑλληνικά.

ΛΟΥΚΑΣ ΜΑΡΑΘΕΥΤΗΣ
Χαρδακιώτισσα.

ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΛΟ

Ὅλα στὸ χωριό μας
ἦταν μιὰ χαρὰ
τώρα δὲν ἐβρίσκαω
γλίτκα ποῦθενά.

ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ

Σπιτάκι μου ὀλόδροσο
χιλιὸ ἀγαπημένο
σ' ἔλουξεν ἡ θάλασσα
σ' ἐχαῖδενεν ὁ Κόρνος
κι' ἡ μυροδιά τοῦ θυμαριοῦ
ἀνάσταινεν ὁ κόσμος.

Σπίτι μου σ' ἐκαμάρανα
κι' ἐσιγοτραγουδοῦσα
ἐπότιζα τοὺς κήπους σου
ποῦ ἐμοσχοβολοῦσεν κι' ἐδάκρυζαν
τὰ μάτια μου ὅταν σ' ἐνοσταλγοῦ-
σαν.

Σπιτάκι μου ὀλόδροσο
μὲ τὸ μικρὸ ξωκκλήσι
τὸν Ἅγιον Γεώργιο
ποῦ ἐλπίζω νὰ φροντίση
πόδι τοῦ Τούρκου νὰ χαθῆ
νὰ μὴν ξαναπατήση

Σπιτάκι μου ὀλόδροσο
στολίδι τῆς Βασιλείας
ποῦ εἶχες χάρι περισσή
γιατὶ ἦσουν μόνο ἐσὺ
εἶχες περίσια χάρη.

Ὅποιος ἐπέρναγε μπροστὰ
ἦταν νὰ σταματήση
νὰ πιῆ ὀλόδροσο νερὸ
καὶ νὰ εὐχαριστήση
τὴν πλάση μου
ποῦ τῶστεῖλε
νὰ τὸν δοξολογήση.

ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ